

lejlighed til at gøre sig bekendt med og udtale sig om det grundlag, som afgørelsen bygger på.

Efter § 12, stk. 1 og 2, anbringes indsatte, der hensættes i forhørscele eller udstår strafcelle, i særlig afdeling eller i eget opholdsrum. Åbne anstalter kan med godkendelse af Direktoratet for Kriminalforsorgen anvende opholdsrum i nærliggende arresthus. I så fald finder reglerne om udståelse af frihedsstraf anvendelse under ophold i arresthus.

Indsatte, der hensættes i forhørscele eller udstår strafcelle, er udelukket fra fællesskab i institutionen. Der er i almindelighed adgang til dagligt at tilbringe mindst 1 time i fri luft. Der er endvidere adgang til deltagelse i gudstjeneste i institutionen, medmindre sikkerhedshensyn taler derimod. Institutionens leder kan i øvrigt tillade begrænset fællesskab, såfremt særlige forhold i det enkelte tilfælde taler derfor, jf. i det hele § 12, stk. 3.

Endelig følger det af § 12, stk. 4 og 5, at den indsatte under ophold i strafcelle skal anvises beskæftigelse, som kan udføres i enrum. Den indsatte er ikke undergivet andre begrænsninger end dem, der følger af udelukkelsen fra fællesskab. Institutionens leder kan dog fastsætte generelle begrænsninger med hensyn til medtagelse af egne effekter i tilfælde, hvor udståelse af strafcelle finder sted i særlig afdeling eller arresthus. For ophold, der har varet i mere end 7 dage, kan der dog ikke fastsættes andre begrænsninger end sådanne, der er nødvendige på grund af pladsforholdene i afdelingen (arresthuset) eller særlige sikkerhedshensyn.

Det kan i øvrigt oplyses, at der i 1998 blev ikendt ialt 9.045 disciplinærstraffe. I 6.906 tilfælde blev der anvendt bøde (ca. 76 pct.). Ubetinget strafcelle blev ikendt i 1.832 tilfælde, hvoraf de fleste (96 pct.) var af kortere varighed (indtil 7 dage). Betinget strafcelle blev anvendt i 307 tilfælde. De forseelser, der hyppigst har givet anledning til disciplinærstraf, er overtrædelse af straffelovgivningen, overtrædelse af bestemmelser om orden og sikkerhed, udgangsmisbrug og beskæftigelsesvægring.

Såvel de åbne som de lukkede fængsler har drøftelser med henblik på at sikre, at der følges en ensartet praksis. Der er således på langt de fleste områder fastlagt en fælles praksis. I de tilfælde, hvor enkelte fængsler følger en afvigende praksis, har dette normalt baggrund i særlige forhold, f.eks. institutionens belæg og geografisk beliggenhed.

5.9.1.2. Straffelovrådets forslag

Om arbejdsgruppens overvejelser henvises til 1989-betænkningen, s. 239-244, 661-662, jf. §§ 62-65

i arbejdsgruppens lovudkast, og s. 721-724, og om Straffelovrådets overvejelser henvises til 1998-betænkningen, s. 115-116, jf. §§ 67-70, og s. 257-261.

Straffelovrådet kan med enkelte ændringer, der i det væsentlige er af redaktionel karakter, tiltræde arbejdsgruppens forslag til bestemmelse om *afgrænsning af de forseelser, der kan medføre disciplinærstraf*.

Rådet foreslår på den baggrund, at der som § 67 i rådets lovudkast indsættes en bestemmelse, hvorefter en indsat af institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, kan ikendes disciplinærstraf ved (1) overtrædelse af § 32 (tilsidesættelse af pligten til at efterkomme personalets anvisninger), (2) udeblivelse, undvigelse eller forsøg herpå, (3) tilsidesættelse af beskæftigelsespligten efter § 38, stk. 1, (4) overtrædelse af straffelovgivningen, når overtrædelsen tillige indebærer en selvstændig krænkelse af orden eller sikkerhed i institutionen, (5) overtrædelse af regler fastsat af justitsministeren, når det i reglerne er bestemt, at overtrædelse kan medføre disciplinærstraf, og (6) overtrædelse af regler, fastsat af institutionens leder, når det i reglerne er bestemt, at overtrædelse kan medføre disciplinærstraf.

§ 67 indebærer en lovfæstelse af adgangen til at ikende disciplinærstraf.

Bestemmelsen medfører i forhold til arbejdsgruppens lovudkast bl.a. en præcisering af adgangen til at ikende disciplinærstraf i tilfælde, hvor den indsatte bortgår fra åben anstalt, jf. § 67, nr. 1, i rådets lovudkast.

Endvidere tydeliggøres det, at der kan ikendes disciplinærstraf, når den indsatte tilsidesætter beskæftigelsespligten, jf. § 67, nr. 3, og § 38, stk. 1, i rådets lovudkast. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne ovenfor i pkt. 5.6.8.2. om Straffelovrådets overvejelser vedrørende reaktionen ved tilsidesættelse af beskæftigelsespligten.

Bestemmelsen medfører i forhold til de nugældende regler og praksis, at disciplinærstraf alene kan ikendes for forseelser, når det af en lovbestemmelse eller en administrativ forskrift udtrykkeligt fremgår, at den pågældende forseelse kan medføre disciplinærstraf.

Straffelovrådet kan med enkelte ændringer tiltræde arbejdsgruppens forslag til bestemmelse om *arten af de disciplinærstraffe*, som kan komme på tale ved forseelser, som kan medføre disciplinærstraf.

Rådet foreslår på den baggrund, at straffelovens § 47, stk. 1 og 2, ophæves, jf. herved § 1, nr. 9, i forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Ændringer som følge af